

ENCANTERIS I TRAÏCIONS

Autora Adelaida Frías

<http://www.deliciesveuisaxo.com/textos-teatre-infantil-juvenil/>

- 16 pàgines -

Per ordre d'aparició:

(si es vol, els noms dels personatges es poden canviar pels noms propis dels actors)

1 - PRÍNCEP GRAN

2 - PRÍNCEP PETIT

3 - CAMBRERA

4 - CAVALLER

5 - BRUIXA

6 - BALLARINA

7 - BUFÓ

8 - BRUIXOT ARNAU

(...)

ESCENA 3

Entra per l'esquerra la Bruixa seguida de la Cambrera.

BRUIXA : — Passa nena. Tinc el que necessites.

CAMBRERA : — Gràcies, àvia. És de vida o mort!

BRUIXA : — Ja ho sé; si el bruixot Arnau arriba al poder, el primer que farà és matar els dos prínceps.

CAMBRERA : — Ja, però el príncep Marçal encara pensa com un nen, i no vol casar-se de cap manera!

BRUIXA : — No, eh? Doncs si encara és un nen, li caldrà una joguina.

(pica de mans i fa gestos màgics) mira; què et sembla això?

Entra la Ballarina per l'esquerra, tot ballant.

CAMBRERA : — Aquesta noia és... una joguina?

BRUIXA : — És una nina encantada. Saluda, bonica meva.

BALLARINA : — *(fa una reverència)* Als seus peus senyora. *(riu)*

BRUIXA : — Fa el que li diguis: menja amb elegància, escolta amb interès, aplaudeix els espectacles, i sempre està de bon humor.

CAMBRERA : — Ja ho entenc: és la reina ideal!

BALLARINA : — Seré reina si ho desitgeu *(dóna la seva mà a besar a la cambrera)*

BRUIXA : — Al príncep li agradarà, perquè sap jugar a tots els jocs del món!

BALLARINA : — A més no faig mai trampes.

BRUIXA : — Aquí tens una esposa que no causa problemes, nena

CAMBRERA : — Però això és un meravella! Quant en demanes?

BRUIXA : — Una bossa de monedes ara, i una altra després del casament.

La Cambrera li dóna una bossa de monedes que porta al cinturó.

CAMBRERA : — Per descomptat, això no ho ha de saber ningú.

BRUIXA : — Serà un secret entre tu i jo.

(...)

ESCENA 5

Per l'esquerra, entra corrent el Príncep Petit i s'ajup. Entra corrent la Ballarina, el salta i s'ajup a continuació. Entra corrent el Príncep Gran, els salta a tots dos i s'ajup. La Ballarina salta i es puja a coll i be del Príncep Petit (o del Príncep Gran, segons el pes). Ell s'aixeca i fa de cavall, tots dos persegueixen el Príncep Gran (o el Petit).

BALLARINA : — Au, ataca, ataca!

P.GRAN (ò Petit) : — (*riu*) Covards, sou dos contra un!

Entra per la dreta la Bruixa seguida de la Cambrera. El Príncep Petit i la Ballarina s'arreceren darrere el Príncep Gran.

CAMBRERA : — Què feu? Qualsevol que entri pot veure la nina!

P.GRAN : — Tranquil·la; aquí estem segurs.

BRUIXA : — Això és el que tu et creus!

CAMBRERA : — El tracte era que no ho sabés ningú!

BRUIXA : — Ni tan sols el teu germà!

P.GRAN : — Prou. No t'he cridat perquè vinguis a donar ordres! Portes el que t'he demanat?

BRUIXA : — Sí. Però em sembla que no sabeu el que esteu fent!

P.GRAN : — Volem que sigui una noia de veritat, oi tu?

P. PETIT : — És clar! Que no estigui encantada!

BALLARINA : — Sí! Quina il·lusió!

BRUIXA : — (*cautelosa*) Heu de saber que aleshores tindrà voluntat pròpia.

P.GRAN : — Sí senyora! Això és el que esperem d'una autèntica amista.

P. PETIT : — Si no, no té gràcia!

BALLARINA : — Gens ni mica!

CAMBRERA : — (*alarmada*) Reflexioneu, Majestat! Ja no serà una joguina!

El Príncep Gran dóna una bossa de monedes a la Bruixa.

P.GRAN : — Té, i fes el que et dic.

BRUIXA : — Com vulgueu.

La Bruixa treu un pot del sarró, l'escura amb un dit i dibuixa un triangle al front de la Ballarina. Després li tapa el cap amb un xal.

BRUIXA : — Deixem que faci efecte. Quan es tregui el xal serà una persona com vosaltres.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida@deliciesveuisaxo.com.